

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobkyně: **Ing. I. K.,**
bytem X,
zastoupená advokátkou Mgr. Renatou Kuníkovou
sídlem Pražská 550, 266 01 Beroun,

proti
žalovanému: **Magistrát hl.m. Prahy, Odbor stavebního řádu,**
sídlem Mariánské nám. 2/2, 110 01 Praha 1,

za účasti **Landia – Vojanka s.r.o., IČ: 03891259,**
se sídlem Evropská 810/136, Vokovice, Praha 6

DLOUHY TECHNOLOGY s.r.o., IČ: 28498712,
se sídlem Jinonická 759/24, Košíře – Praha 5,
zastoupené advokátem JUDr. Ondřejem Kuchařem,
se sídlem Železná 490/14, Praha 1,

jako osob zúčastněných na řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 8. 2022, č. j. MHMP 1205997/2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Úřad městské části Praha 5, Odboru Stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“) vydal dne 12. 1. 2022, pod č. j. MC059681/2022, rozhodnutí (dále též jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o obnovu územního řízení vedeného stavebním úřadem pod sp. zn. MC05/OSU/20809/2018/Šev/Koš.p.XC o umístění stavby nazvané „VILADŮM U VOJANKY“.
2. Žalobkyně podala proti rozhodnutí odvolání, o němž rozhodl žalovaný zamítavě napadeným rozhodnutím.
3. Dosavadní skutkový stav je následující: Úřad městské části Praha 5 (dále jen „ÚMČ Praha 5“) obdržel 23. 7. 2018 žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby – novostavby bytového domu. Po doplnění podané žádosti vydal 12. 2. 2019 oznámení o zahájení územního řízení o umístění stavby vedeném pod sp. zn. MC05/OSU/20809/2018/Pak/Koš.p.XC (dále jen „územní řízení“).
4. Následně ÚMČ Praha 5 vydal územní rozhodnutí z 15. 4. 2019 (na rozhodnutí nesprávně uvedeno 15. 4. 2018) č. j. MC05 235633/2019 (dále jen „územní rozhodnutí“), kterým rozhodl o umístění stavby dle podané žádosti. Toto rozhodnutí bylo z důvodů velkého počtu účastníků v souladu s § 144 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, doručováno určeným účastníkům řízení dle § 85 odst. 1 písm. a) a b), a odst. 2 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, do vlastních rukou, účastníkům dle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona veřejnou vyhláškou a dotčeným orgánům jednotlivě. Rozhodnutí bylo vyvěšeno na úřední desce 16. 4. 2019 a sejmuto 2. 5. 2019, včetně způsobu umožňujícího dálkový přístup.
5. Proti územnímu rozhodnutí podala žalobkyně 14. 9. 2020 odvolání, ve kterém kromě věcných námitek ke stavbě namítala zejména to, že nebyly naplněny podmínky pro doručování rozhodnutí podle § 144 odst. 6 správního řádu, rozhodnutí nebylo řádně vyvěšeno na úřední desce a že se správním spisem bylo nezákonně manipulováno. Odvolání doplnila podáním z 23. 9. 2020, ve kterém zopakovala své námitky a namítla podjatost příslušného pracovníka ÚMČ Praha 5 a též podjatost všech osob na stavebním odboru ÚMČ Praha 5 a žalovaného.
6. Žalovaný odvolání jako opožděné zamítl. V odůvodnění uvedl, že rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno zveřejněním na úřední desce 1. 5. 2019 a nabylo právní moci 17. 5. 2019. Datumové označení rozhodnutí (15. 4. 2018) považoval za zjevnou písařskou chybu, která na doručení nemá žádný vliv. I kdyby rozhodnutí nebylo řádně doručeno, jak tvrdí žalobkyně, podle § 84 odst. 1 správního řádu by odvolací lhůta uplynula již 23. 4. 2020.
7. Žalobkyně se následně bránila žalobou, kterou Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 19. 10. 2022, č.j. 11 A 154/2021- 99, zamítl. K námitce, že odvolání bylo podáno včas, uvedl, že

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

žalobkyně v žalobě nijak nezpochybnila počet účastníků řízení, pouze obecně namítla, že je stavební úřad nedostatečně vymezil. Tuto námitku přitom neuplatila v odvolání, takže se žalovaný danou otázkou nemohl zabývat. Podle městského soudu ovšem stavební úřad vymezil okruh účastníků dostatečně. Za účastníky podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona považoval od zahájení řízení vlastníky

sousedních 57 pozemků a 15 staveb, které konkrétně identifikoval. Takové vymezení účastníků řízení je plně v souladu s § 92 odst. 3 stavebního zákona. Zákon stavebnímu úřadu neukládá, aby identifikoval jednotlivé účastníky či přesně uvedl jejich počet. S ohledem na takto velký počet účastníků jim poté mohl doručovat veřejnou vyhláškou. Ve spisu se přitom nachází vyhotovení územního rozhodnutí, na němž je vyznačeno jeho vyvěšení a svěšení na úřední desce, a to nejen v záhlaví, ale i v jeho závěru. Součástí spisu je i potvrzení o zveřejnění dokumentu dálkovým způsobem od 16. 4. 2019 do 2. 5. 2019. Městský soud vzal na základě listin obsažených ve správním spise za prokázané, že územní rozhodnutí bylo řádně zveřejněno i způsobem umožňujícím dálkový přístup. Žalobkyně jejich obsah předloženými fotografiemi a listinami relevantně nezpochybnila. Městský soud uzavřel, že lhůta pro podání odvolání uplynula dne 16. 5. 2019. Dodal, že podle obsahu správního spisu bylo poslednímu účastníkovi řízení územní rozhodnutí doručeno dne 23. 4. 2019. Roční lhůta pro podání odvolání tak uplynula účastníkům, kterým nebylo rozhodnutí oznámeno, 23. 4. 2020. Závěrem městský soud konstatoval, že námitku podjatosti úředních osob vznesla žalobkyně opožděně, pročez o ní nemuselo být samostatně rozhodnuto.

8. Žalobkyně podala proti rozsudku Městského soudu v Praze kasační stížnost, o níž rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 3. 5. 2024, č. j. 8 As 247/2022–41. Nejvyšší správní soud v uvedeném rozsudku konstatoval, že „s ohledem na způsob, jakým byla žalobní námitka týkající se vymezení okruhu účastníků řízení formulována, městský soud rovněž dostatečně vysvětlil, jakým způsobem byli účastníci podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona identifikováni a že se tak stalo v souladu s § 92 odst. 3 stavebního zákona, podle něhož platí, že v případě doručování územního rozhodnutí veřejnou vyhláškou se v něm účastníci řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) identifikují označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí dotčených vlivem záměru. Stěžovatelka totiž v řízení před městským soudem nepřednesla žádné konkrétní důvody, pro které měli být tito účastníci řízení vymezeni podle § 69 odst. 2 správního řádu a naopak nepostačovalo jejich označení (identifikace) v souladu s citovaným ustanovením stavebního zákona.“ Podanou kasační stížnost tedy zamítl.
9. Následně žalobkyně podala žádost o obnovu řízení. Podaný návrh odůvodnila tím, že stavebník měl k rozhodnutí o umístění stavby povinnost přiložit kromě závazných stanovisek také dokumentaci k samotné stavbě. Tedy výkresy a vizualizaci. Z dokumentů, které byly předloženy, mělo být stavebnímu úřadu zřejmé, že umístění stavby neodpovídá platnému územnímu plánu pro dané území. Žalobkyně uvedla, že stavebník si najal geodetickou kancelář pro vytyčení skutečných hranic mezi dotčenými pozemky, přičemž došlo k posunutí hranic pozemků v neprospěch stavebníka, žalobkyně tedy iniciovala opravu chyby v údajích v katastru nemovitostí, ke které došlo, konkrétně byla provedena změna hranice mezi pozemky XA a XB. Žalobkyně měla za to, že není možné, aby stavebník dál postupoval podle územního rozhodnutí, neboť stavebník by nemohl dodržet odstup 3 m od hranice pozemku navrhovatelky podzemní části stavby. Stavební úřad podaný návrh zamítl s tím, že nejsou naplněny důvody obnovy řízení. Žalobkyně podala proti rozhodnutí stavebního úřadu odvolání, o němž zamítavě rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

10. V podané žalobě žalobkyně uvedla, že měla být účastníkem územního řízení, kdy její práva účastníka byla v důsledku postupu správního orgánu odepřena, neboť ačkoliv byla stavba povolována jen na parc.č. XC a XA k.ú. X, stavební úřad doručoval v rozporu s ust. § 110 odst. 7 stavebního zákona, když posoudil řízení jako s velkým počtem účastníků ve smyslu ust. § 144 správního řádu.
11. K návrhu na zahájení řízení o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby měl stavebník povinnost přiložit kromě závazných stanovisek také dokumentaci k samotné stavbě, tedy výkresy a vizualizaci. Dle § 86 odst. 2 písm. e) stavebního zákona jde přitom o dokumentaci pro vydání územního rozhodnutí, která obsahuje průvodní zprávu, souhrnnou technickou zprávu, situační výkresy, dokumentaci objektů a dokladovou část. Výkresová situace, která je dle přílohy č. 6 k vyhlášce č. 503/2006 nedílnou součástí žádosti o vydání územního rozhodnutí o povolení stavby, zobrazuje mimo jiné celkovou situaci s vyznačením odstupu od hranic pozemků a od sousedních staveb.
12. Rozhodnutí o umístění stavby tak vychází také z výkresové a další dokumentace poskytnuté stavebníkem. Dle § 9 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu obsahuje rozhodnutí o umístění stavby umístění stavby na pozemku, zejména minimální vzdálenosti od hranic pozemku a sousedních staveb.
13. Z důvodu na straně stavebníka došlo následně k opravě chyby v údajích KN, kdy tyto nové údaje měly zásadní význam, neboť údaje obsažené v přílohách k žádosti o vydání územního rozhodnutí byly nesprávné, z toho důvodu bylo nesprávné i samotné územní rozhodnutí, které umístění stavby vymezuje. Stavba v rámci územního rozhodnutí byla vymezena tak, že v případě dodržení územního rozhodnutí nebudou dodrženy nejen odstupové vzdálenosti od sousedního pozemku, ale též umístění stavby v souladu s grafickou přílohou rozhodnutí o umístění stavby. Tyto skutečnosti mající vliv na polohu stavby sice existovaly v době vydání územního rozhodnutí, avšak nebyly žalobkyni ani správnímu orgánu známy.
14. Kromě formálního předpokladu pro obnovu řízení byl splněn další nezbytný předpoklad, kterým je kritérium materiální, neboť tyto nové skutečnosti spočívající ve změně hranic dotčených pozemků mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování v rámci územního řízení o umístění stavby. Hranice pozemků jsou relevantní právě v řízení o umístění stavby, jsou předmětem zkoumání v rámci územního řízení a jejich změna tak odůvodňuje obnovu řízení o umístění stavby. Tyto nové skutečnosti by měly vést ke stanovení nové podmínky pro umístění stavby v území nebo k zamítnutí žádosti o vydání územního rozhodnutí. Žalobkyně zásadně nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že jde o nepatrnou chybu, která by nemohla mít žádný význam při vydání územního rozhodnutí.
15. Jako další významný důvod obnovy uvedla žalobkyně, že z výpisu veřejné nálezové databáze ochrany přírody a krajiny vyplývá, že byl zjištěn na pozemcích zamýšlené stavby výskyt chráněných druhů a potvrzen RNDr. Ondřejem Bílkem.
16. Údaje z nálezové databáze AOPK je přitom třeba považovat dle ustanovení § 3 správního řádu za objektivně zjištěný stav věci dle zásady materiální pravdy. Jde tedy o významný důkazní prostředek prokazující zcela novou skutečnost dle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Vydané územní rozhodnutí by mohlo být v rozporu s ust. § 50 a 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

17. Stavba, která dosud nebyla zahájena a není ani pravomocně povolena, má být uskutečněna na území s výskytem několika zvláště chráněných druhů živočichů, a bylo tedy již před umístěním stavby třeba, aby stavebník požádal orgán ochrany přírody o povolení výjimky podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny ze zákazů uvedených v § 50 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, sloužící jako podkladové rozhodnutí pro rozhodování stavebního úřadu.
18. Výjimkové řízení dle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny logicky navazuje na povinnosti investorů dle § 67 téhož zákona, přičemž pojmosloví užívané zákonem i prováděcími předpisy jednoznačně směřuje k problematice provádění staveb. Používá-li zákon o ochraně přírody a krajiny pojmy „výstavba“ či „jiné užívání krajiny“, je pod nimi třeba rozumět činnosti a zásahy činěné na základě některého z veřejnoprávních titulů podle části čtvrté stavebního zákona; k tomu odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 5. 2015, č.j. 10 As 14/2015 – 60.
19. V případě zahájení stavby by stavebník postupoval v rozporu se zákonem o ochraně přírody a krajiny, protože aktuálně není držitelem pravomocné výjimky podle § 56 uvedeného zákona. Stejně tak je nezákonným napadené rozhodnutí o umístění stavby, kterému chybí podkladové rozhodnutí o udělení výjimky z chráněných druhů živočichů.
20. Žalobkyně při návrhu na obnovu řízení navrhovala požádat o stanovisko dotčeného orgánu OOP MHMP. Dle žalovaného se k tomuto odbor ochrany prostředí pod č.j.: MHMP 1775335/2021 dne 4.11.2021 vyjádřil v tom smyslu, že nález chráněných druhů byl dle databáze NDOP proveden ke dni 31.5.2021, žádné předchozí nálezy nejsou známy a nejsou ani uvedeny v nálezové databázi. Dále žalovaný uvádí, že odbor ochrany prostředí ve svém vyjádření neuvádí, že by nález chráněných druhů byl důvodem obnovy řízení.
21. Žalobkyně je přesvědčena, že úkolem odboru ochrany prostředí bylo jen potvrzení skutečnosti o výskytu chráněných druhů. V žádném případě nebyl odbor ochrany prostředí oprávněn potvrdit či vyvrátit důvodnost obnovy řízení.
22. Žalovaný dále uvádí, že nelze konstatovat výskyt chráněných druhů již v řízení o vydání územního rozhodnutí, žalobkyně toto neprokázala, kdy z tohoto důvodu není splněna dle žalovaného podmínka pro obnovu řízení.
23. Žalovaný tak přenáší povinnosti investora a správního orgánu na žalobkyni a nesprávný úřední postup zcela přehlíží. Správní orgán, respektive orgán ochrany přírody, nemohl a neměl jednoznačně vyloučit možnost, že by záměr mohl mít významný vliv na životní prostředí, kdy tak však přes výskyt dřevin a zásah do přírodního parku X učinil.
24. Dle žalobkyně tak orgán ochrany přírody a následně též stavební úřad a následně též žalovaný postupoval v rozporu se zákonem, neboť pokud existovala i pouze potenciální možnost, že by záměr mohl mít významný vliv na životní prostředí, bylo povinností orgánu ochrany přírody o tomto učinit písemný závěr v souladu s § 7 odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí.
25. Zjišťovací řízení se dle § 7 odst.2 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí zahajuje na podkladě oznámení a provádí se podle kritérií uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu. Dle této přílohy byla mimo jiné kritériem pro zjišťovací řízení biologická rozmanitost, tedy pestrost ekosystému na určitém místě. Povinností investora pak bylo v

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

souladu s přílohou 3 tohoto zákona předložit přehled nejvýznamnějších environmetálních charakteristik dotčeného území se zvláštním zřetelem na jeho ekologickou citlivost a stručnou charakteristiku stavu složek životního prostředí v dotčeném území, které budou pravděpodobně významně ovlivněny

26. V rámci řízení o vydání územního rozhodnutí nebylo provedeno biologické hodnocení podle ustanovení § 67 zákona o ochraně přírody a krajiny s tím, že rozhodující je potenciální dotčení zájmů na ochraně přírody. Žalobkyně pochybuje, že by se chráněné druhy nevyskytovaly na dotčeném území již v době rozhodování. Tuto skutečnost však měl prokázat žalovaný a nikoliv žalobkyně.
27. Žalobkyně je toho názoru, že vzhledem k rozsahu stavby a umístění na území přírodního parku a dále výskyt mnoha rozličných dřevin bylo jednoznačné, že jde o stavbu, která se může dotknout zájmů chráněných v části druhé, třetí a páté zákona. Žalobkyně pak považuje za nepodložené tvrzení orgánu ochrany přírody, že zamýšlený záměr nemá vliv na životní prostředí.
28. Správní orgán je povinen vycházet ze zásady materiální pravdy ve vztahu ke skutkové stránce věci, která je založena v ustanovení § 3 správního řádu. Podle této zásady jsou správní orgány povinny postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v takovém rozsahu, který je nezbytný k tomu, aby byly jejich úkony v souladu s požadavky obsaženými v § 2 správního řádu, tj. zásadou legality (§ 2 odst. 1), zásadou zákazu zneužití pravomoci a správní úvahy (§ 2 odst. 2), zásadou proporcionality a ochrany dobré víry (§ 2 odst. 3), zásadou ochrany veřejného zájmu, zásadou nestranného přístupu a zásadou legitimního očekávání (§ 2 odst. 4).
29. Z výše uvedených důvodů se žalobkyně domnívá, že rozhodnutí správního orgánu je nezákonné, neboť je z hlediska tvrzených skutečností nepřezkoumatelné a nesrozumitelné, kdy dle žalovaného nebyly naplněny podmínky pro obnovu řízení, kdy však současně tyto podmínky byly zcela závislé na postupu správního orgánu a opomenutím správního orgánu, a tedy nesprávným úředním postupem bylo vydáno nezákonné rozhodnutí o umístění stavby a současně nesprávným postupem správního orgánu bylo dle rozhodnutí žalovaného znemožněno toto nezákonné rozhodnutí napravit v rámci obnoveného řízení. Žalobkyně brojí proti zjevné nepřezkoumatelnosti správního rozhodnutí pro nedostatek důvodů, neboť v žalobou napadeném správním rozhodnutí chybí srozumitelné právní úvahy.
30. Žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že žalobní argumentace je totožná jako odvolací námitky, s nimiž se v napadeném rozhodnutí již vypořádal.
31. Osoba zúčastněná na řízení společnost Landia – Vojanka s.r.o. (stavebník) ve vyjádření uvedla, že skutečnosti, které žalobkyně uvádí, nejsou důvodem pro povolení obnovy řízení a napadené rozhodnutí je souladné se zákonem, konkrétně pak uvedla, že pokud měla žalobkyně za to, že hranice pozemků jsou sporné nebo nejasné, mohla své námitky uplatnit v rámci vedeného řízení o umístění stavby, jehož byla řádnou účastnicí, pokud tak neučinila, nelze tyto skutečnosti uplatňovat v návrhu na povolení obnovy řízení. Dále uvedla, že následně provedená změna v katastru nemovitostí je zanesena do dokumentace pro povolení stavby, dokumentace pro povolení stavby respektuje ve vztahu k odstupu opěrné zdi od hranice pozemku jak podmínky vydaného rozhodnutí o umístění stavby, tak stávající stav v katastru nemovitostí. Žalobkyní uvedené tedy není důvodem pro obnovu územního řízení i z toho důvodu, že by nepřeneslo jiné řešení dané věci.

32. Ve vztahu k žalobkyní uváděnému výskytu zvláště chráněných druhů živočichů, stavebník uvedl, že pokud by vůbec bylo doloženo, že dané místo je místem výskytu zvláště chráněných druhů živočichů, do níž stavba zasahuje, což položeno není, mohou nastat dvě varianty buď by se mohlo jednat o nový výskyt, který zde nebyl dán v době vedení původního územního řízení, pak by podmínka pro povolení obnovy řízení splněna nebyla, nebo by se mohlo jednat o výskyt již v době vedení původního řízení, avšak pak by nešlo o skutečnost, kterou by žalobkyně nemohla v původním řízení uplatnit. S ohledem na existenci speciální právní úpravy, pokud by po zahájení stavebního řízení bylo zjištěno, že stavebním záměrem povolovaným v tomto řízení budou dotčeny ochranné podmínky zvláště chráněného druhu rostliny nebo živočicha, orgán ochrany přírody vydá závazné stanovisko k povolení výjimky ze zákazů a takové povolení včetně jeho podmínek je součástí výrokové části stavebního povolení. Věc je řešena zákonem stanoveným způsobem ve stavebním řízení, nadto má uvedená problematika být posuzována příslušným orgánem ochrany přírody ve stavebním řízení a nejsou tedy dány podmínky pro povolení obnovy územního řízení.
33. Další osoba zúčastněná na řízení společnost DLOUHY TECHNOLOGY s.r.o., se k podané žalobě nevyjádřila.

III.

Posouzení žaloby

34. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal. O podané žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, když účastníci s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasili (souhlas žalobkyně byl v souladu s § 51 odst. 1 větou druhou s. ř. s. presumován) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
35. Podle § 100 odst. 1 správního řádu, *Řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže*
- a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo*
- b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno,*
- a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.*
36. Literatura k tomu uvádí: „Základní podmínkou obnovy řízení je existence pravomocného rozhodnutí správního orgánu a další podmínkou obnovy řízení je zákonný důvod. Zákonné důvody obnovy řízení jsou správním řádem stanoveny taxativně a odlišně podle toho, zda bylo řízení zahájeno na návrh účastníka nebo ex officio. Správní orgán je povinen řízení obnovit na žádost účastníka řízení, pokud nastane některá z taxativně stanovených zákonných podmínek. Podmínky jsou uvedeny alternativně, to znamená, že postačí splnění některé z nich.
37. *První alternativní podmínkou je to, že vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník řízení, kterému jsou ku prospěchu, nemohl v*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

původním řízení uplatnit. Nejvyšší správní soud (NSS 6 A 63/2002-40) k tomu uvedl: "Smyslem institutu obnovy řízení podle § 62 odst. 1 písm. c) správního řádu je nové projednání věci za situace, kdy účastník řízení až po uplynutí lhůty pro podání odvolání nebo až po proběhnuvším odvolacím řízení, případně poté, kdy nabylo právní moci správní rozhodnutí, proti němuž není odvolání přípustné, zjistí, že procesní pochybení správního orgánu mohlo vést k vydání rozhodnutí v jeho neprospěch. Pokud účastník řízení namítal takové pochybení již v odvolání a odvolací orgán toto pochybení shledal nevýznamným pro meritorní rozhodnutí, obnova řízení není možná." Nelze uplatnit skutečnosti nebo důkazy, které by byly v neprospěch účastníka a které by mohly zhoršit jeho postavení.

38. Druhou podmínkou je to, že se provedené důkazy ukázaly být nepravdivými (jejich obsah neodpovídá skutečnosti - např. předložení pozměněné, padělané, dodatečně vyhotovené listiny).
39. Třetí alternativní podmínkou je, že bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno. Mohlo by se jednat o rozhodnutí o předběžné otázce, rozhodnutí s podmiňujícím výrokem nebo změnu či zrušení závazného stanoviska. Konečně by se mohlo jednat i o rozhodnutí, které bylo zrušeno soudem a bylo podkladem pro rozhodnutí vydané v řízení, které má být obnoveno.
40. Uvedené skutečnosti, důkazy nebo zrušení či změny podkladového rozhodnutí musí ovšem odůvodňovat jiné řešení otázky, která byla předmětem původního rozhodování. Řízení se neobnoví, pokud by tyto skutečnosti, důkazy či rozhodnutí nasvědčovaly sice nezákonnosti předchozího rozhodnutí nebo postupu, ale neměly by vliv na nový způsob rozhodnutí ve věci samé. (FIALA, Zdeněk, Kateřina FRUMAROVÁ, Pavel VETEŠNÍK, Martin ŠKUREK, Eva HORZINKOVÁ, Vladimír NOVOTNÝ, Olga SOVOVÁ a Lenka SCHEU. § 100 Obnova řízení. In: FIALA, Zdeněk, Kateřina FRUMAROVÁ, Pavel VETEŠNÍK, Martin ŠKUREK, Eva HORZINKOVÁ, Vladimír NOVOTNÝ, Olga SOVOVÁ a Lenka SCHEU. Správní řád: Praktický komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2024-7-10]. ASPI_ID KO500_p12004CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.).
41. Z obsahu správního spisu se podává, že žalobkyně podala dne 27.9.2021 návrh na obnovu řízení o vydání územního rozhodnutí – stavební záměr „VILADŮM U VOJANKY“, na základě kterého bylo vydáno rozhodnutí o umístění stavby ze dne 15.4.2018, č. j. MC05 23533/2019.
42. Žalobkyně uvedla, že je a měla být účastníkem územního řízení vedeného pod sp.zn.MC05/OSU/20809/2018/Šev/Koš.p.XC, v němž jí byla odepřena práva účastníka řízení, neboť ačkoli byla stavba povolována jen na parc.č. XC a XA k.ú. X, stavební úřad doručoval v rozporu s § 110 odst. 7 stavebního zákona, když posoudil řízení jako řízení s velkým počtem účastníků ve smyslu § 144 správního řádu.
43. Podaný návrh pak odůvodnila tak, že stavba má být umístěna v oblasti určené pro bydlení s využitím plochy OB-A. Tento regulativ představuje nejvyšší přípustný koeficient podlažních ploch (KPP) na území hl.m. Prahy. Pro dané území je KPP 0,2. V rozporu s tím je KPP stavby 1,55. Rovněž nebyl splněn požadavek minimálního koeficientu zeleně, který pro dané území činí 0,8, přičemž stavba počítá s koeficientem 0,25. Rozhodnutí o umístění stavby nemělo být vůbec vydáno.
44. Výkresová situace zobrazuje celkovou situaci s vyznačením odstupu od hranic pozemků a od sousedních staveb.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

45. Žalobkyně se na základě jednání stavebníka dozvěděla nové informace, které prokazují, že v rámci územního řízení byly ze strany stavebníka poskytnuty nesprávné údaje a výkresy, které by mohly mít vliv na platnost územního rozhodnutí o umístění stavby.
46. Ve věci došlo k vytyčení skutečných hranic mezi pozemky, a to pozemkem p. č. XA, na němž má stát stavba, a pozemkem p.č. XB, který je ve vlastnictví žalobkyně. Při vytyčení skutečných hranic došlo k posunutí hranic pozemků v neprospěch stavebníka. Žalobkyně iniciovala opravu chyby v údajích v katastru. Oznámení o provedení opravy obdržela žalobkyně v měsíci červenci roku 2021. Oprava chyby v údajích katastru nemovitostí má zásadní význam, neboť údaje obsažené v přílohách žádosti o vydání územního rozhodnutí jsou nesprávné, z tohoto důvodu je nesprávné i samotné územní rozhodnutí, které umístění stavby vymezuje, není tak možné dále postupovat dle územního rozhodnutí ze dne 15. 4. 2018, neboť pro toto rozhodnutí byly poskytnuty nesprávné údaje, respektive toto rozhodnutí vychází z nesprávných údajů. Pokud stavební předpokládal, že dodrží striktně stanovené 3 m od hranice pozemků žalobkyně k podzemní části stavby, tak tuto povinnost do projektové dokumentace ke stavebním povolení nedodržel, neboť vycházel právě z územního rozhodnutí. V daném případě jde o nové skutečnosti, které sice existovaly v době vydání územního rozhodnutí, avšak žalobkyni nebyly známy a jsou tedy splněny podmínky podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu pro povolení obnovy řízení.
47. Žalobkyně dále v podaném návrhu uvedla, že byl splněn rovněž další předpoklad, tedy kritérium materiální, neboť tyto nové skutečnosti spočívající ve změně hranic dotčených pozemků mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování v rámci územního řízení o umístění stavby. Hranice pozemků jsou relevantní právě v řízení o umístění stavby, jsou předmětem zkoumání v rámci územního řízení a jejich změna tak odůvodňuje obnovu řízení o umístění stavby. Zjištěné nové skutečnosti by měly vést ke stanovení nové podmínky pro umístění stavby v územním rozhodnutí, anebo zamítnutí žádosti o jeho vydání.
48. Jako další důvod obnovy žalobkyně uvedla, že z výpisu veřejné nálezové databáze ochrany přírody a krajiny vyplývá, že na pozemcích zamýšlené stavby byl zjištěn výskyt chráněných živočichů, a to konkrétně dvou druhů čmeláků, otakárka ovocného a slepýše křehkého, údaje z nálezové databáze Agentury ochrany přírody a krajiny je přitom třeba považovat za objektivně zjištěný stav věci dle zásady materiální pravdy, jde tedy o významný důkazní prostředek prokazující novou skutečnost.
49. K podanému návrhu žalobkyně přiložila protokol o vytyčení hranice pozemků, obsah korespondence s geodetickou kanceláří a oznámení o provedení opravy ze strany Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu, z něhož se podává že byla provedena oprava zobrazení hranice mezi pozemky parc.č. XB a XA. Provedená oprava se neprojevila v údajích o výměře dotčených pozemků, protože nedošlo k překročení mezních odchylek podle bodu 14. 9. přílohy katastrální vyhlášky.
50. Stavební úřad podanému návrhu nevyhověl. K důvodům podané obnovy uvedl, že rozhodnutí o umístění stavby vycházelo ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání, tj. v roce 2018, v době vedení daného řízení nebyla oprava katastru nemovitostí provedena, neexistovala, tedy není splněna tato podmínka obnovy řízení. Pokud však měla žalobkyně za to, že hranice pozemků jsou sporné nebo nejasné, mohla toto uplatnit v rámci vedeného řízení o umístění stavby. Jestliže tak neučinila, nelze se řešení domáhat cestou obnovy řízení, neboť není splněna zákonná podmínka obnovy řízení, jelikož tuto námitku mohla žalobkyně v původním řízení uplatnit.

Stavební úřad k tomu uvedl, že provedená změna v katastru nemovitostí je zanesena do dokumentace pro povolení stavby. Skutečnosti uváděné žalobkyní tedy nejsou důvodem pro obnovu územního řízení i z toho důvodu, že by nepřinesly jiné řešení nové věci.

51. Co se týče výskytu chráněných druhů, stavební úřad s odkazem na § 67 zákona o ochraně přírody č. 114/1990 Sb. v platném znění konstatoval, že orgán ochrany přírody je oprávněn vydat rozhodnutí, kterým nařídí investorovi provést na vlastní náklady v doručené lokalitě přírodovědný průzkum. Odbor ochrany prostředí Magistrátu hlavního města Prahy vydal k záměru závazné stanovisko dne 20. 2. 2018, které bylo podkladem pro vydání napadeného územního rozhodnutí. Podmínka ohledně biologického průzkumu v nich stanovena nebyla, v původním řízení nedošlo k rozporu ani k pochybnostem o výskytu chráněných druhů zvířat a rostlin na pozemků stavebního záměru.
52. S ohledem na tvrzený výskyt zvláště chráněných druhů v lokalitě dotčených stavebním záměrem stavební úřad požádal dotčený orgán na úseku ochrany přírody a životního prostředí o součinnost. Ten se podáním ze dne 4. 11. 2021 vyjádřil tak, že po prozkoumání dat v nálezové databázi ochrany přírody a krajiny zřízené Agenturou ochrany přírody a krajiny České republiky bylo zjištěno, že nálezy jedinců čmelák rokytový, čmelák zemí, otakárek ovocný a slepýš křehký jsou k 31. 5. 2021. Starší záznamy o výskytu jakýchkoliv zvláště chráněných druhů v lokalitě dotčené stavbou uvedeny nejsou, nejsou tedy žádné věrohodné důkazy, zda se jedinci zvláště chráněných druhů vyskytovali na lokalitě před zahájením územního řízení. Odbor ochrany prostředí nedisponuje jinými údaji. Míru vlivu negativních zásad nelze vyhodnotit pouze z jednotlivého nálezu.
53. Stavební úřad dovodil, že pozorování o výskytu chráněných druhů pochází ze května roku 2021. Jedná se o nový stav, kdy v době vedení územního řízení tomu tak nebylo, nejedná se tedy o důvod pro obnovu řízení, neboť nejde o skutečnost, která byla v době vedení řízení známa, pokud však byla známa navrhovatelce, potom ji mohla řízení uplatnit.
54. Žalobkyně podala proti rozhodnutí odvolání, o němž rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.
55. Z jeho odůvodnění se podává, že se ztotožnil se závěry stavebního úřadu ohledně prvního důvodu navrhované obnovy řízení.
56. Konkrétně uvedl, že Katastrální úřad pro hlavní město Prahu, Katastrální pracoviště Praha pod č.j. OR-728/2021-101-10 ze dne 1.7.2021 oznámil, že provedl opravu chybných údajů v katastru nemovitostí a opravil v katastrální mapě zobrazení hranice mezi pozemky parc. č. XB a XA, k.ú. X. Zároveň v oznámení uvedl, že se jedná o změnu, která se ani neprojevila ve výměrách dotčených pozemků, protože nedošlo k překročení mezních odchylek podle bodu 14.9 katastrální vyhlášky. Z grafické přílohy oznámení vyplývá, že se jedná o zcela nepatrnou změnu průběhu hranic.
57. Stavební úřad v odvoláním napadeném rozhodnutí citoval z územního rozhodnutí rozměry stavby, které jsou uvedeny jako maximální, nemusí jich tedy být v dokumentaci pro stavební povolení dosaženo. Naopak vzdálenosti od hranic pozemků jsou uvedeny jako minimální, tedy ty, které je třeba dodržet v dokumentaci pro stavební povolení vždy. Pokud je stanovena minimální vzdálenost stavby od hranice s pozemkem parc. č. XB, k.ú. X, na 6,50 m a zároveň požadovaný odstup nadzemní části stavby od hranice pozemku je podle ust. § 29 odst. 2 nařízení č. 10/2016 Sb. HMP, kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze (pražské stavební předpisy), stanoven

minimálně na 3 m, je zřejmé, že by v územním řízení nebylo rozhodnuto jinak ani v případě, že by uvedená nepatrná chyba v průběhu hranic byla stavebnímu úřadu známa.

58. Co se týče druhého důvodu obnovy – výskytu chráněných živočichů, vytkl stavebnímu úřadu, že nevhodně odkázal na znění ust. § 67 zák. č. 114/1992 Sb. ve znění účinném do 31.12.2017, kdy skutečně bylo výlučně na orgánu ochrany přírody, zda biologické hodnocení nařídí.
59. V zásadě však stvrdil co správné posouzení uplatněného důvodu ze strany stavebního úřadu, když uvedl, že po vydání územního rozhodnutí, a dokonce i po zahájení stavebního řízení, je možné výskyt chráněných živočichů na místě stavby řešit a tyto živočichy chránit postupem dle § 56 odst. 6 zák. č. 114/1992 Sb. Závazné stanovisko orgánu ochrany přírody je pak obligatorním podkladem pro vydání stavebního povolení.
60. Jak dále uvedl, v rámci řízení o obnově řízení se k problematice vyjádřil Magistrát hl. m. Prahy, odbor ochrany prostředí pod č.j. MHMP 1775335/2021 ze dne 4.11.2021. Ten uvedl, že nález chráněných druhů byl dle databáze NDOP proveden ke dni 31.5.2021, žádné předchozí nálezy nejsou známy a nejsou uvedeny ani v nálezové databázi.
61. Z hlediska podaného návrhu pak žalovaný konstatoval, že nelze učinit závěr, že se jedná o skutečnost, která existovala v době původního řízení. Nikdo nevyločil, že by se chráněné druhy na místo stavby nemohly rozšířit v době od vydání územního rozhodnutí a ani žalobkyně nedoložila, že by tomu tak bylo. Žalovaný uvedl, že se nejedná o důvod obnovy řízení, neboť nebylo prokázáno, že se jedná o dříve neznámou skutečnost, která existovala v době původního řízení.
62. Pokud žalobkyně namítla nesoulad vydaného územního rozhodnutí s územním plánem, žalovaný odkázal na závazné stanovisko orgánu územního plánování č.j. MHMP 128251/2019, které nebylo zrušeno a nebyl tedy dán důvod postupovat podle § 149 odst. 9 správního řádu.
63. Podstatným rysem obnovy řízení je to, že umožňuje z důvodu skutkových omylů zjištěných až po právní moci rozhodnutí znovu rozhodnout ve věci samé a prolomit tak překážku věci rozhodnuté. V řízení o povolení obnovy se nepřezkoumává zákonnost a správnost původního rozhodnutí, ale je nutné posoudit otázku, zda nové skutečnosti či důkazy dříve neznámé anebo jiné zákonem vymezené skutečnosti způsobující nedostatky ve zjištění skutkového stavu a ve spojení s důkazy již provedenými ve věci mohou mít podstatný vliv na obsah rozhodnutí, tj. odůvodňují jiné pro účastníka řízení příznivější rozhodnutí, než které bylo původně vydáno.
64. Účelem obnovy řízení je tedy vzít při rozhodování v úvahu skutkové a právní okolnosti, které v době původního řízení sice existovaly, byly pro rozhodnutí důležité, ale účastník řízení je nemohl uplatnit a vyšly najevo až po právní moci rozhodnutí ve věci. Řízení o obnově se při tom skládá ze dvou fází. Nejprve správní orgán posoudí, zda existují důvody, aby byla obnova řízení povolena a teprve poté, pokud správní orgán shledá podmínky pro obnovu řízení a povolí ji, je následně ve věci vydáno nové rozhodnutí, které zohledňuje nové skutečnosti či důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník nemohl v původním řízení uplatnit, popř. které se ukázaly nepravdivými.
65. Pojem „dříve neznámá skutečnost“ je vysvětlován judikaturou správních soudů. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2011, č. j. 8 As 18/2010–113, „*Pojem „dříve neznámá skutečnost“ dle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu z roku 2004 nelze chápat subjektivně, tj. jako skutečnost neznámou tomu, kdo obnovu řízení navrhuje, ale v objektivním smyslu jako skutečnost, kterou účastník správního řízení znát nemohl a nemohl ji v původním řízení uplatnit.*“

66. Městský soud v Praze se ztotožňuje se závěrem napadeného rozhodnutí. Co se týče prvního důvodu obnovy, změny ve výměře, resp. hranic pozemků ve vlastnictví žalobkyně a stavebníka, nejedná se o skutečnost, která by mohla být důvodem pro obnovu řízení, jak je vymezena zákonným ustanovením.
67. Hranice pozemků byla v katastru nemovitostí zanesena objektivně nesprávně již v době vydání územního rozhodnutí, jde tedy o skutečnost, kterou žalobkyně mohla znát. Pokud měla ohledně uvedených skutečností pochybnosti, nebránilo jí nic, aby iniciovala opravu chyby v údajích v katastru již v době, kdy bylo vedeno řízení o vydání územního rozhodnutí.
68. Jak potvrdil rozsudkem ze dne 19. 10. 2022, č. j. 11 A 154/2021- 99, Městský soud v Praze a Nejvyšší správní soud navazujícím rozsudkem o kasační stížnosti ze dne 3. 5. 2024, č. j. 8 As 247/2022-41, postupem stavebního úřadu nebylo zasaženo do práv žalobkyně (viz část I. rozsudku). Žalobkyně byla řádným účastníkem správního – stavebního řízení z titulu vlastnictví sousedního pozemku. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 20. 11. 2014, č. j. 10 As 76/2014-44, *„smyslem a účelem účastenství vlastníka sousedního pozemku v územním a stavebním řízení je možnost účinného hájení jeho vlastnického nebo jiného věcného práva, které může být stavbou přímo dotčeno. V tomto ohledu je takovému účastníku dána možnost střežit si svá práva, v rámci čehož je oprávněn např. nablížet do spisu, vyjadřovat se k věci, činit důkazní návrhy nebo být přítomen ústnímu jednání. Je plně v dispozici účastníka řízení, jestli svá procesní práva využije či nikoli.“*
69. Jinak řečeno, hranice pozemků byly v katastru nemovitostí zaneseny objektivně nesprávně již v době vedeného řízení o vydání územního rozhodnutí (ba ještě před jeho zahájením), žalobkyně již v této době mohla učinit kroky k pravě těchto chyb a toto uplatnit v řízení, jako jeho účastník. Nejde tedy o dříve neznámou skutečnost, kterou by v řízení nemohla uplatnit, jak stanoví shora citovaný § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. Závěr žalovaného, že důvod obnovy není dán, je proto správný.
70. Nikoli chybná, byť z tohoto pohledu nadbytečná je pak rovněž argumentace žalovaného, že není splněna ani druhá podmínka pro povolení obnovy, a sice, že s ohledem na charakter rozhodnutí a nepatrnost změny, by v obnoveném řízení nemohlo být vydáno pro žalobkyni příznivější rozhodnutí.
71. Jako správný pak městský soud musí označit i závěr žalovaného, ohledně druhého uplatněného důvodu obnovy.
72. Jak soud již shora vysvětlil, důvodem pro povolení obnovy řízení je existence skutečnosti, která zde byla již v době původního rozhodování, avšak najevo vyšla až po právní moci rozhodnutí, jehož obnova se navrhuje.
73. Jak se podává z předložených listin a jak správně uvedl žalovaný, výskyt chráněných druhů na dotčeném pozemku je detekován k roku 2021; v době, kdy bylo vedeno řízení o vydání územního rozhodnutí (2018-2019) nebyl na pozemcích zjištěn žádný výskyt jakéhokoli chráněného živočicha. Pokud se nyní na místě chránění živočichové vyskytují, bude jejich ochrana řešena postupem podle zákona č. 114/1992 Sb., nejde však o důvod, pro nějž by bylo možné vyhovět návrhu žalobkyně.
74. Žalobní námitky nejsou z uvedených důvodů po právu.
75. Pokud jde o účastenství žalobkyně, tato byla účastnicí řízení jako vlastník sousedního pozemku. Toto její právo nebylo zpochybněno. Stavební úřad nepochybil, když při

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

doručování postupoval podle právní úpravy řízení s velkým počtem účastníků. Tyto skutečnosti nejsou a nemohou být přezkoumávány v řízení o povolení obnovy – tento institut, jak již bylo zdůvodněno, slouží nápravě skutkových vad pravomocného rozhodnutí. Postup stavebního úřadu při doručování byl shledán zákonným v řízení před správními soudy, které řízení nyní vedenému předcházelo.

76. Chyba v údajích v katastru nemovitostí, která vedla ke změně hranice dotčených pozemků, není v objektivním smyslu skutečností, kterou žalobkyně znát nemohla a nemohla ji v původním řízení uplatnit. Bylo na žalobkyni, aby své vlastnické právo v řízení hájila a nesprávně stanovené hranice pozemku namítala již v řízení o územním rozhodnutí. Důvodem k povolení obnovy řízení tato skutečnost není.
77. Výskyt chráněných živočichů nebyl na dotčených pozemcích zjištěn v rozhodném období, nejde tedy o skutečnost, jejíž existence by byla prokázána v době vydání rozhodnutí, žalobkyně nad to ani není subjektem povolaným k ochraně přírody a krajiny. Pokud bude výskyt chráněných živočichů na lokalitě zjištěn, bude to příslušný orgán ochrany přírody ve smyslu § 75 zákona č. 114/1992 Sb., které státní správu na úseku ochrany přírody a krajiny vykonávají.
78. Ani této žalobní námitce soud nemohl proto přisvědčit.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

79. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobkyně zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobkyní nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
80. Výrok o nákladech řízení má oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně v řízení úspěšná nebyla, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. srpna 2024

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu